

394R3283

31.12.94

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

Nr L 349/1

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 3283/94,

annettu 22 päivänä joulukuuta 1994,

polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon maatalousmarkkinoiden yhteisen organisaation perustamista koskevat asetukset sekä perustamissopimuksen 235 artiklan nojalla annetut asetukset, joita sovelletaan maataloustuotteiden jalostuksessa syntyneisiin tuotteisiin sekä erityisesti näiden asetusten säännökset, jotka antavat mahdollisuuden poiketa siitä yleisestä periaatteesta, että määrällinen rajoitus tai sitä vaikutukseltaan vastaava toimenpide voidaan korvata ainoastaan näissä asetuksissa tarkoitetuilla toimenpiteillä,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾

sekä katsoo, että

asetuksella (ETY) N:o 2423/88⁽²⁾ neuvosto otti käyttöön yhteisen järjestelyn, joka koskee polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumista,

tämä yhteinen järjestely otettiin käyttöön olemassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja erityisesti sellaisten velvoitteiden mukaisesti, jotka johtuvat tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä "GATT-sopimus", VI artiklasta, GATT-sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskevasta sopimuksesta (vuoden 1979 polkumyöntikoodi) sekä GATT-sopimuksen VI, XVI ja XXIII artiklan tulkintaa ja soveltamista koskevasta sopimuksesta (vientituki- ja tasoitustullikoodi),

vuoden 1994 monenväliset kauppaneuvottelut ovat johtaneet uusiin, GATT-sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanoa koskeviin sopimuksiin, ja olisi siis muutettava yhteisön sääntöjä näiden uusien sopimusten perusteella; ottaen huomioon polkumyyntiin ja vientitukeen sovellettävien uusien sääntöjen erilaisen luonteen olisi suotavaa säätää erillisistä yhteisön säännöistä näillä aloilla, ja näin ollen vientituella suojautumista ja tasoitustulleja koskevista uusista säännöistä säädetään erillisellä asetuksella,

GATT-sopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi näitä sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että yhteisö ottaa huomioon pääasiallisten kauppakumppaneidensa tulkinnan,

uusi sopimus polkumyynnimenettelystä, eli sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä "vuoden 1994 polkumyynnin sopimus", sisältää uudet ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyynnimarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja senjälkeistä tutkimusta, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamista, polkumyynnitullien määräämistä ja kantamista, polkumyynnitoimenpiteiden soveltamisaikaa ja tarkastelua ja polkumyynnitutkimukseen liittyvien tietojen luovuttamista; muutosten laajuuden vuoksi ja uusien sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava uusien sopimusten mukaiseksi,

on suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta, ja on erityisesti täsmennettävä, että normaaliarvon on kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejään tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä; on tar-

⁽¹⁾ Lausunto on annettu 14 päivänä joulukuuta 1994.

⁽²⁾ EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 521/94 (EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 7) ja asetuksella (EY) N:o 522/94 (EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 10)

keää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja erottaa se muusta myynnistä, laskennallisesta arvosta tai kolmannesta maasta suoritetusta myynnistä; lisäksi olisi suotavaa taata kustannusten oikeudenmukainen jakaminen, myös perustamisvaiheessa, jolloin on myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä; normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleiskustannusten määrittämisessä sekä tähän arvoon sisällytettävä voittomarginaali,

normaaliarvon määrittämiseksi muiden kuin markkinatalousmaiden osalta vaikuttaisi oikeudenmukaiselta määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan kolmannen maan osalta valitaan viitemaaksi soveltuva markkinatalousmaa, ja, jos soveltuva maata ei voida valita, olisi oikeudenmukaista säätää siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella,

olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat mukautukset, jotka on tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että tällainen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla,

vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja vahvistettava erityiset säännöt mukautusten aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta, ottaen huomioon että mukautusten toistamista on vältettävä; lisäksi on välttämätöntä, että vertailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata painotettuun normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan,

on suotavaa, että vahvistetaan selkeät ja yksityiskohtaiset suuntaviivat tekijöistä, joilla voidaan määrittää, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää haittaa; jos pyritään näyttämään, että yhteisön teollisuudelle aiheutunut haitta johtuu kyseessä olevan tuonin määrästä ja hintatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti yhteisön markkinaolosuhteet,

olisi määriteltävä käsite "yhteisön teollisuus" ja säädettävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet

voidaan jättää tämän käsitteen ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite "yhteys"; lisäksi on tarpeen säätää siitä, että polkumyymintimenettely voidaan aloittaa yhteisön tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa tällaisen alueen määrittämisen suuntaviivat,

on tarpeen määritellä, kuka voi tehdä polkumyyntiä koskevan valituksen, sekä sen tuen merkitys, jota valituksen tekijä saa yhteisön teollisuudelta, ja määritellä tarkemmin tällaiseen valitukseen sisältyvät polkumyyntiä, haittaa ja syy-yhteyttä koskevat tiedot; on myös määriteltävä valitusten hylkäämiseen tai menettelyn aloittamiseen sovellettavat menettelyt,

on tarpeen määrittää, millä tavalla osapuolille ilmoitetaan viranomaisten vaatimista tiedoista ja järjestää niille hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan; lisäksi on suotavaa määrittää selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt, ja on erityisesti säädettävä siitä, että osapuolien on esittäydettävä, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon; olisi myös osoitettava edellytykset, joiden mukaisesti osapuolet voivat saada muiden osapuolien toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä; tietojen keräämisen osalta olisi lisäksi luotava yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välille,

olisi määriteltävä edellytykset, joiden mukaisesti väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön, ja olisi erityisesti säädettävä siitä, että niitä ei voida ottaa käyttöön, jos menettelyn aloittamisesta on kulunut vähemmän kuin kuusikymmentä päivää tai enemmän kuin yhdeksän kuukautta; hallinnollisista syistä on lisäksi tarpeen säätää, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suoraan yhdeksäksi kuukaudeksi tai peräkkäin kuudeksi ja kolmeksi kuukaudeksi,

on tarpeen määritellä polkumyynnin ja haitan lopettavien sitoumusten hyväksymismenettely sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit; on myös määriteltävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja säädettävä siitä, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos täydentävä tutkimus on tarpeen päätelmien saattamiseksi loppuun; sitoumuksia hyväksyessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan,

on tarpeen säätää siitä, että, toteutettiinpa lopulliset toimenpiteet tai ei, tutkimus päätetään tavallisesti kahdentoista kuukauden ja enintään viidentoista kuukauden kuluessa sen vireillepanosta; tutkimukset tai menettelyt on keskeytettävä, jos polkumyymtimarginaali on vähimmäistasoa (*de minimis*) tai haitta mitätön, ja nämä termit olisi määriteltävä; jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimusten keskeyttämisestä ja siitä, että tullien määrän on oltava polkumyymtimarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan haitan, ja on tarpeen määrittää tullien määrän laskentamenetelmä, kun kyse on näytteenotosta,

on tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olosuhteet, joissa tulleva voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta välttyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä; lisäksi on tarpeen säätää tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan,

on tarpeen säätää siitä, että toimenpiteiden toteuttaminen päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos uudelleentarkastelussa osoittautuu, että sitä on jatkettava; jos olosuhteiden muutos on todistettavasti riittävä, on myös tarpeen säätää uusista väliaikaisista tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, onko polkumyymtitullien käyttöön ottaminen perusteltua; lisäksi olisi säädettävä siitä, että muodostettaessa vientihintoja polkumyymtimarginaalin uudelleenlaskemista varten polkumyymtitulleja ei saa pitää tuonti- ja jälleenmyyntikustannuksina, jos nämä tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat,

on tarpeen säätää erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyymtimarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä maksaa tullin tietynlaisen tasoitusjärjestelyn vuoksi ja jos tulleva ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat,

vuoden 1994 polkumyymtisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyymtitointenpiteiden kiertämisestä, vaikka GATTin ministerien erillispäätöksessä tunnustetaan kiertämisen muodostama ongelma ja GATTin polkumyymtikomitea käsittelee asiaa päätöslauselmassaan; sen vuoksi, että monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet, ja GATTin polkumyymtikomitean käsittelyn päättymistä odotettaessa on tarpeen säätää yhteisön lainsäädännön uusista säännöksistä sellaisten käytäntöjen, erityisesti

yhteisössä tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän kokoamisen, vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyymtitointenpiteiden kiertämisen salliminen,

on hyväksyttävä polkumyymtitointenpiteiden lakkauttaminen, jos markkinaolosuhteet muuttuvat väliaikaisesti ja tekevät ne väliaikaisesti tarpeettomiksi,

on tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä,

toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot harjoittavat valvontaa ja antavat komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä,

on tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen tietyissä vaiheissa on kuultava neuvoo-antavaa komiteaa; komitea koostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja,

olisi säädettävä tarkastuskäynneistä polkumyymtiä ja haittaa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi, ottaen huomioon, että näitä käyntejä on tehtävä sen mukaan, minkä laatuista kyselyvastaukset ovat,

tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää näytteitä, jos asianomaisten osapuolien tai toimien lukumäärä on suuri,

on tarpeen säätää siitä, että sellaisten osapuolien osalta, jotka eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, voidaan määrityksiin käyttää muita tietoja ja että nämä tiedot voivat olla tarkoitetuille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä,

luottamuksellisten tietojen käsittelystä on annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi,

on välttämätöntä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, yhteisön päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräajan

kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan,

olisi kohtuullista säätää hallintojärjestelmästä, jonka nojalla voidaan esittää toteamuksia toimenpiteiden yhdenmukaisuudesta yhteisön edun ja erityisesti kuluttajien edun kanssa, ja vahvistaa määräaika, jonka kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolien tiedonsaantioikeudet, ja

on ehdottoman välttämätöntä sitoa määräaikojen soveltaminen komission yksiköissä välttämättömien hallinnollisten rakenteiden toteuttamiseen; neuvoston on siis määritettävä näiden määräaikojen voimaantulopäivämäärä määränemistöpäätöksellä viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 1995,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Polkumyynnitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa haittaa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alhaisempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen verrattavissa oleva hinta viejämaassa.

3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, tuotteita ei ole valmistettu siellä tai siellä ei ole verrattavissa olevia hintoja näitä tuotteita varten.

4. Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan "samankaltaisella tuotteella" identtistä tuotetta, toisin sanoen kaikilta osin samanlaista kuin tutkimuksen kohteena oleva tuote tai, sellaisen tuotteen puuttuessa, muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla

Polkumyynnin määrittely

A. NORMAALIARVO

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejamaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

a) Jos viejä ei tuota eikä myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

b) Sellaisten osapuolien välisiä hintoja, jotka näyttävät olevan liittyneet yhteen tai joiden välillä näyttää olevan tasoitusjärjestely, ei voida pitää tavanomaiseen kaupankäyntiin kuuluvina hintoina, ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

2. Normaaliarvon määrittämiseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettun samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos tämän myynnin määrä edustaa vähintään viittä prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä yhteisössä. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisten markkinoiden edustavina hintoina.

3. Jos tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä ei myydä samankaltaista tuotetta tai jos myynti on riittämätöntä tai jos myynnin yhteydessä ei tietynlaisen markkinatilanteen vuoksi voida tehdä luotettavaa vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkupe-
rämaan sellaisten tuotantokustannusten perusteella, joihin on lisätty kohtuullinen summa myyntikustannuksina, hallinnollisina ja muina yleiskuluina ja kohtuullinen voittomarginaali, tai niiden vientihintojen perusteella, joita käytetään soveltuvaan kolmanteen maahan suuntautuvassa tavanomaisessa kaupankäynnissä, sillä edellytyksellä että nämä hinnat ovat edustavia.

4. Samankaltaisen tuotteen myyntiä viejämään kotimarkkinoilla tai myyntiä kolmanteen maahan sellaisia tuotannon yksikkökustannuksia (kiinteitä tai muuttuvia) alhaisemmillä hinnoilla, joihin on lisätty myyntikustannukset, hallinnolliset kulut ja muut yleiskustannukset, voidaan hintansa vuoksi pitää tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä tapahtuneena, ja ne voidaan jättää normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle vain, jos vahvistetaan, että kyseinen myynti tapahtuu huomattavissa määrin pitkän ajanjakson kuluessa hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisessa ajassa.

a) Jos myyntihetken kustannuksia alhaisemmat hinnat ovat tutkimusajanjakson painotettuja keskimääräisiä kustannuksia korkeammat, näillä hinnoilla katsotaan voitavan kattaa kustannukset kohtuullisessa ajassa.

b) "Pitkällä ajanjaksolla" tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia

alhaisemmillä hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että painotettu keskimääräinen myyntihinta on painotettua keskimääräistä yksikkökustannusta alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmillä hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrityksessä käytetystä myynnistä.

5. 1–7 kohdassa kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitoimerkintöjen perusteella, sillä edellytyksellä että nämä merkinnöt on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpidollisten periaatteiden mukaisesti ja että niissä otetaan kohtuullisesti huomioon kyseessä olevan tuotteen tuotanto- ja myyntikustannukset.

a) Kustannusten kohtuullista jakamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämän tyyppistä jakoa on tavallisesti käytetty. Koska soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kustannustenjakojärjestelmää. Kustannukset mukautetaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä kohdassa tarkoitettussa kustannustenjaossa.

b) Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluvan tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisajanjakson keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainitun jakamisen sääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin painotettuihin keskimääräisiin kustannuksiin. Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei ylitä alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisen tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten mukautuksen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. 1–7 kohdassa myyntikustannuksia, hallinnollisia kuluja ja muita yleiskustannuksia sekä voittoa vastaavat

määrät perustuvat samankaltaisen tuotteen tosiasiallisiin tuotanto- ja myyntitietoihin tutkimuksen kohteena olevan viejän tai tuottajan tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

i) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla,

ii) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla,

iii) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä ehdolla, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

7. Muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa ja erityisesti sellaisista maista, joihin sovelletaan tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 519/94⁽¹⁾, peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa markkinatalousmaassa käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella taikka kolmannen markkinatalousmaan muissa maissa, myös yhteisössä, käyttämän hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa asianmukaisesti mukautettu kohtuullisen voittomarginaalin sisällyttämissä siihen.

a) Tässä kohdassa soveltuva kolmas markkinatalousmaa valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määrääjat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas markkinatalousmaa.

b) Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta markkinatalousmaasta, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksiaan.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 67, 10.3.1994, s. 89

B. VIENTIHINTA

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen yhteenliittymisen tai niiden välisen tasotusjärjestelyn vuoksi, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla tuotavat tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei myydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei myydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

a) Tällaisissa tapauksissa tehdään mukautuksia tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla.

b) Tällaisiin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksa sellainen osapuoli joko yhteisössä tai sen ulkopuolella, joka näyttää olevan liittynyt yhteen tuojan tai viejän kanssa tai jolla näyttää olevan tasotusjärjestely näiden kanssa, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomaiset kuljetukset, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset; tullit, polkumyyntitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen marginaali myyntikustannuksia, hallinnollisia kuluja ja muita yleiskustannuksia ja voittoa varten.

C. VERTAILU

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa, mahdollisimman lähekkäisinä päivinä tapahtuneen myynnin osalta ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Jos määritettyä normaaliarvoa ja vientihintaa ei voida tällä tavoin verrata, otetaan jokaisessa tapauksessa mukautusten muodossa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailtavuuteen vaikuttavissa tekijöissä todetut erot. Mukautusten toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Jäljempänä luetellaan tekijät, joiden mukaisesti mukautuksia voidaan tehdä, jos erityiset edellytykset täyttyvät.

a) *Fyysiset ominaisuudet*

Mukautus tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Mukautuksen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota.

b) *Tuontimaksut ja välilliset verot*

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämäassa, normaaliarvo mukautetaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) *Alennukset, hyvitykset ja määrät*

Mukautus tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräerojen mukaisesti, jos ne on moitteettomasti ilmaistu määrällisesti ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Mukautus voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos kysyntä perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) *Kaupan portas*

Mukautus tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myyntissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta vahvistetaan, että vientihintaa, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, käytetään kaupan eri portaassa normaaliarvoon nähden ja että tämä ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä näkyy viejämäan kotimarkkinoilla kaupan eri portaita vastaavien myyjien toiminta- ja hintatasojen jatkuvista ja selvistä eroista. Mukautuksen määrä vahvistetaan kyseisen eron markkina-arvon mukaan.

e) *Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset*

Mukautus tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) *Pakkaus*

Mukautus tehdään niiden pakkauskustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) *Luotto*

Mukautus tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten

erojen mukaisesti, sillä ehdolla että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettäviä hintoja määritettäessä.

3 artikla

h) Myynninjälkeiset kustannukset

Mukautus tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) Palkkiot

Mukautus tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

j) Valuutan muuntaminen

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, on muuntamisessa käytettävä myyntipäivän muuntokursia, sillä ehdolla, että jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla on suoraan kytkettynä kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, on käytettävä termiinkaupan muuntokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava laskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Muuntokurskien vaihtelua ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana muuntokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

D. POLKUMYYNTIMARGINAALI

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyymintimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon vertailun perusteella tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen vertailun perusteella liiketoimi liiketoimelta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää näytteitä 17 artiklan mukaisesti.

12. Polkumyymintimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyymintimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali.

Haitan määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä "haitta" tarkoitetaan, ellei toisin ilmoiteta, yhteisön teollisuudelle aiheutunutta merkittävää haittaa, yhteisön teollisuuden kohdistuvaa merkittävää haitan uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön teollisuuden perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Haitan olemassaolon määrittäminen perustuu selkeään näyttöön, johon sisältyy puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin vaikutuksesta yhteisön teollisuuteen.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön teollisuuden samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnistä, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyymintimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa (*de minimis*) suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen, ja b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön teollisuuteen on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen alan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista; tosiasiallisen polkumyymintimarginaalin merkit-

tävyys; myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien kannattavuuden tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneminen; hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä; tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun sekä pääoman saantiin tai investointien tekemiseen. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä, 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa haittaa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön teollisuuteen vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat haittaa yhteisön teollisuudelle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa haittaa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, ulkomaisten ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön teollisuuden vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisten tuotteiden tuotantoon yhteisössä silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisten tuotteiden sisältävän tuoteryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän haitan uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mah-

dollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, missä polkumyynti aiheuttaisi haittaa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

a) Merkittävän haitan uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

i) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä,

ii) riittävä ja vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai viejän kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyvyn ottaa vastaan lisävientä,

iii) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää

ja

iv) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

b) Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojoitoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää haittaa.

4 artikla

Yhteisön teollisuuden määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ”yhteisön teollisuudella” samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta, paitsi että

i) milloin tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin taikka jos ne ovat itse väitetyin polkumyynnin alaisen tuotteen tuojia, ilmaisun ”yhteisön teollisuus” voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat,

ii) poikkeuksellisissa olosuhteissa yhteisön alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisinä teollisuutena, jos a) tällaisella markkina-alueella

olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella ja jos b) muualle yhteisöön sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella. Tällaisissa olosuhteissa haittaa voidaan pitää olemassaolevana, vaikka suurimmalle osalle koko yhteisön teollisuudesta ei ole aiheutunut haittaa, sillä edellytyksellä että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle erityynteelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa haittaa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos a) toinen suoraan tai epäsuorasti valvoo toista tai jos b) kolmas osapuoli suoraan tai epäsuorasti valvoo molempia tai c) jos ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, sillä edellytyksellä että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat. Tässä kohdassa toinen valvoo toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin yhteisön teollisuuden on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa yhteisön etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitettut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko yhteisön osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa koskemaan erityisiä tuotteita tai viejiä, jos se on mahdollista.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 5 artiklan 6 kohdan säännöksistä muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi voidaan panna vireille yhteisön teollisuuden puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

a) Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää

jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

b) Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja yhteisölle siitä aiheutuneesta haitasta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnin, haitan ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn haitan syy-yhteyden olemassaolosta. Valitukseen on sisällyttävä sel-laista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

i) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti yhteisön teollisuuden puolesta, siinä on täsmennettävä se yhteisön teollisuus, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo yhteisön kaikista tunnetuista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajajärjestöistä) ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat,

ii) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejamaan nimi tai alkuperä- ja viejämaiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedetyistä henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta,

iii) tietoa niistä hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -maiden tai viejamaan tai -maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tietoa niistä hinnoista, joilla tuotetta myydään alkuperämaasta tai -maista tai viejämaasta tai -maista kolmanteen maahan tai maihin tai tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta) ja tietoa vientihinnoista tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnoista, joilla tuote on myyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle yhteisössä,

iv) tietoa polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän kehityksestä, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin yhteisön markkinoilla ja tuonnin vaikutuksesta yhteisön teollisuuteen kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen mukaisesti,

jotka vaikuttavat tämän teollisuudenalan tilanteeseen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden,

3. Komissio tutkii siinä määrin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko riittävästi näyttöä tutkimuksen vireille panemiseksi.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön teollisuus on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan ”yhteisön teollisuuden tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi”, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön teollisuutta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön teollisuuden tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemista koskevan pyynnön julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejamaan julkisen vallan edustajille saatuaan asianmukaisesti todisteilla vahvistetun pyynnön ja ennen tutkimuksen vireille panemista.

6. Jos viranomaiset erityisissä olosuhteissa päättävät panna tutkimuksen vireille ilman yhteisön teollisuuden tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista pyyntöä tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tutkimukseen ryhdyttävä ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, haitan ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti tutkimuksen vireillepanon oikeuttamiseksi.

7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja haittaa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai haittaa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Tämän artiklan osalta toimenpiteitä ei saa toteuttaa sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kuin yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää yhteisön kulutuksesta.

8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.

9. Jos kuulemisen jälkeen vaikuttaa siltä, että on riittävästi todisteita menettelyn aloittamiseksi, komission on aloitettava menettely valituksen jättämistä seuraavan kuukauden aikana ja ilmoitettava menettelyn aloittamisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jos todisteita ei ole riittävästi, valituksen tekijälle on kuulemisen jälkeen ilmoitettava siitä 45 päivän kuluessa päivämäärästä, jolloin valitus on esitetty komissiolle.

10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määritetään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat tehdä itsensä tunnetuiksi, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa viejille, tuojille sekä yleisesti tunnettuja viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejamaan edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tunnetuille viejille, viejamaan viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, olisi kirjallinen valituksen teksti kokonaisuudessaan toimitettava ainoastaan viejamaan viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

12. Polkumyöntutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Komissio aloittaa tutkimuksen yhteisön tasolla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen haitan. Edustavassa määrityksessä valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyöntapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Polkumyynnitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajilla on vastausaikaa vähintään 30 päivää. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejamaan asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Määräaikaan voidaan myöntää 30 päivän pidennys ottaen huomioon tutkimuksen osalta vahvistettu määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevänsä syyn, erityisten olosuhteiden muodossa, tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi. Ne välittävät komissiolle pyydyt tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista. Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä yhteisön tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi. Komission viranomaiset voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat tehneet itsensä tunnetuksi 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee, ja että menettelyjen lopputulos saattaa vaikuttaa niihin ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Tuojille, viejille, viejamaan julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat tehneet itsensä tunnetuksi 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolien oma etu. Osapuolien ei ole pakko osallistua kohtaami-

seen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu haittaa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat tehneet itsensä tunnetuksi 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset on otettava huomioon siltä osin kuin niitä on riittävästi perusteltu.

8. Asianomaisten osapuolien toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on todistettava mahdollisuuksien mukaan, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti yritysten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia toimenpiteitä voidaan soveltaa, jos tutkimus on pantu vireille 5 artiklan säännösten mukaisesti, jos asiasta on annettu ilmoitus, jos asianomaisille osapuolille on järjestetty riittävät mahdollisuudet antaa tietoja ja tehdä havaintoja 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos alustavassa tutkimuksessa on osoitettu polkumyynnin ja yhteisön teollisuudelle aiheutuneen haitan olemassaolo ja jos yhteisön etu vaatii toimia tällaisen haitan estämiseksi. Väliaikaiset toimenpiteet on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisen jälkeen.

2. Väliaikaisen polkumyynnitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyynnimarginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos se riittää estämään yhteisön teollisuudelle aiheutuvan haitan.

3. Väliaikaiset toimenpiteet toteutetaan vakuuden muodossa, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää vakuuden antamista.

4. Komissio toteuttaa kuulemisen jälkeen väliaikaiset toimenpiteet tai erittäin kiireellisissä tapauksissa ilmoitet-

tuaan asiasta jäsenvaltioille. Tässä tapauksessa kuuleminen järjestetään viimeistään kymmenen päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission toteuttamista toimista.

5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täytetään, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön saamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli.

6. Komissio ilmoittaa välittömästi neuvostolle ja jäsenvaltioille tämän artiklan nojalla tehdystä päätöksestä. Neuvosto voi määränemistöllä päättää asiasta toisin.

7. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja pidentää niiden voimassaoloaikaa kolmella kuukaudella, tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset tuottajat, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset tuottajat eivät esitä vastalauseita komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla

Sitoumukset

1. Tutkimus voidaan päättää ilman väliaikaisten tai lopullisten tullien käyttöön ottamista, jos viejä on sitoutunut vapaaehtoisesti ja tyydyttävällä tavalla tarkistamaan hintojaan tai olemaan enää viemättä tuotteita polkumyöntihintaan kyseiselle alueelle, siten että komissio on kuulemisen jälkeen vakuuttunut siitä, että polkumyynnin haitallinen vaikutus on poistettu. Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyöntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden on oltava polkumyöntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan yhteisön teollisuudelle aiheutuneen haitan.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn. Kuitenkin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan pitää osoituksena siitä, että haitan uhka on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksyttyä, ellei polkumyynnin ja siitä aiheutuvan haitan olemassaoloa ole osoitettu alustavassa tutkimuksessa. Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei

voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja esitetään 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, esimerkiksi jos tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä aiotaan ehdottaa, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolien on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset kuulemisen jälkeen hyväksytään ja jos neuvoo-antavassa komiteassa ei esitetä vastalauseita, tutkimus päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen kuulemisen tuloksesta varustettuna tutkimuksen päättämistä koskevalla ehdotuksella. Tutkimus katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemistöllä toisin päättänyt.

6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyöntiä ja haittaa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyöntiä tai haittaa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa viranomaiset voivat vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan. Siinä tapauksessa, että polkumyöntiä ja haittaa on ollut, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräajoin tietoja, jotka liittyvät tällaisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisenä.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklan mukaisesti tulevan voimaan päivästä, jona tutkimus viejään osalta päätetään.

9. Jos osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruu sen, otetaan 9 artiklan mukaisesti käyttöön lopullinen tulli sitoumukseen johtaneen tutkimuksen yhteydessä vahvistettujen

seikkojen perusteella, sillä edellytyksellä että kyseinen tutkimus on päätetty polkumyyntiä ja haittaa koskevaan lopulliseen määrittelyyn ja että kyseisellä viejällä on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan, lukuun ottamatta sitoumusten peruuttamistapauksia.

10. Kuulemisen jälkeen voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön väliaikainen tulli parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

9 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä; lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jos suojatoimia ei kuulemisen jälkeen pidetä tarpeellisina ja jos neuvoo-antavassa komiteassa ei esitetä vastausta, tutkimus tai menettely päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen kuulemisen tuloksesta varustettuna tutkimuksen päättämistä koskevalla ehdotuksella. Menettely päätetään, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemmistöllä toisin päättänyt.

3. Edellä 5 artiklan 9 kohdan säännösten mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta haittaa tavallisesti pidetään vähäpätöisenä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyntimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely edelleen koskee viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmän uudelleentarkastelun yhteydessä, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.

4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta haittaa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polku-

myyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullinen toimintaehdotus esitetään neuvostolle viimeistään kuukautta ennen kyseisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön teollisuudelle aiheutuneen haitan poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, josta on todettu, että se tapahtuu polkumyynnillä ja että siitä aiheutuu haittaa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön polkumyyntitulli, jonka määrä on tapauskohtaisesti asianmukainen, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa määritellään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettavan tullin määrä tai, jos tämä ei ole käytännöllistä ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan nimi.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat tehneet itsensä tunnetuiksi 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää tutkimukseen valittujen osapuolien osalta määritetyn polkumyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. Tässä kohdassa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja. Viranomaisten on sovellettava yksilöllisiä tuljia tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuus

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyyntitulleja on sovellettava ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Kun sovelletaan väliaikaista tullia ja kun polkumyynnin ja haitan olemassaolo on lopullisesti todettu, neuvosto päättää missä määrin väliaikainen tulli on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, pitäisikö lopullinen polkumyyntitulli ottaa käyttöön. Tätä varten "haitta" ei käsitä yhteisön teollisuuden perustamisen tuntuvaa viivästystä eikä merkittävän haitan uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka muodostuisi merkittäväksi haitaksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee haitan uhkaa tai viivästystä, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit

voidaan ottaa käyttöön vasta haitan uhan tai tuntevan viivästyksen lopullisen määräyksen päivästä alkaen.

3. Jos lopullinen polkumyöntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määräyksessä osoitetaan, että polkumyöntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyöntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on ilmoitettu luovutettavaksi kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepääntä, sillä edellytyksellä että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan ja

i) että kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai että tuoja tiesi tai tämän olisi pitänyt tietää polkumyynnistä, sen merkittävyydestä ja väitetyin tai vahvistetun haitan merkittävyydestä

ja

ii) että sellaisen tuonin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui haittaa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut, niin että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyöntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon tuontihetki, tuonin määrä tai muut olosuhteet.

5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa tämän asetuksen mukaisesti niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset

1. Polkumyöntitoimenpide on voimassa vain sen aikaa ja siinä määrin kuin on tarpeen sellaisen polkumyynnin vastapainoksi, josta on aiheutunut haittaa.

2. Polkumyöntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, kun viimeisimmän polkumyöntiä ja haittaa koskevan uudelleentarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen vuoksi polkumyönti ja haitta jatkuivat tai alkaisivat uudelleen. Uudelleentarkastelu tehdään joko

komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

a) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että polkumyönti ja haitta todennäköisesti jatkuivat tai alkaisivat uudelleen toimenpiteiden lakkauttamisen vuoksi. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja haitan jatkumisesta tai todisteilla siitä, että haitan poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne merkitsevät uuden haitallisen polkumyöntikäytännön todennäköisyyttä.

b) Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja yhteisön tuottajilla on mahdollisuus täydentää tai kommentoida uudelleentarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti esitetyt todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyönti ja haitta toimenpiteiden lakkauttamisen vuoksi tai alkaisivatko ne uudelleen tästä syystä.

c) Tämän kohdan mukaisesti toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen yhteisön tuottajat voivat esittää uudelleentarkastelupyynnön 2 a kohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotiskauden loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, myös komission tai tietyn jäsenvaltion pyynnöstä tai, ellei lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta ole kulunut vähintään vuoden mittaista kohtuullisen pitkää aikaa, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita väliaikaisen tarkastelun välttämättömyydestä.

a) Väliaikainen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että haitan jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että olemassaoleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä haittaa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

- b) Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyniä ja haittaa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai onko olemassaolevilla toimenpiteillä toivottua vaikutusta ja ovatko ne poistaneet aiemmin todetun haitan tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti. Tätä varten otetaan huomioon kaikki olennaiset ja loppumääritykseen perustuvat todisteet.
4. Tutkimus tehdään myös yksittäisten polkumyynimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejään uusien viejien osalta, jotka eivät vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.
- a) Uudelleentarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejään viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen on kohdistettu polkumyynitoimenpiteitä, ja jos uusi viejä ja tuoja ovat tosiasiallisesti harjoittaneet vientiä yhteisöön edellä mainitun tutkimusajanjakson jälkeen tai jos ne voivat osoittaa, että niillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä yhteisöön.
- b) Uutta viejää koskeva nopeutettu tarkastelumenettely aloitetaan, kun neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu ja kun yhteisön tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Komission asetuksella tarkastelumenettelyn aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla asetusta tullin käyttöön ottamisesta ja säätämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan mukaisesti, jotta, siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyynimarginaali kyseisen viejän osalta, polkumyynitullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelumenettelyn aloittamispäivästä.
- c) Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti.
5. Tämän asetuksen olennaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyä ja tutkimuksen kulkua, lukuun ottamatta määräaikoja koskevia säännöksiä, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettavaan uudelleentarkasteluun. Kyseiset tarkastelut suoritetaan nopeasti, ja ne saatetaan tavallisesti päätökseen yhden vuoden kuluessa menettelyn aloittamispäivästä.
6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset uudelleentarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimeilimen toimesta, joka vastuussa niiden toteuttamisesta. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat automaattisesti olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti tarkoitettujen maan osalta suoritettavan tarkastelun yhteydessä.
7. Jos toimenpiteiden uudelleentarkastelu 3 kohdan mukaisesti on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisjakson lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa eritellyt olosuhteet.
8. Edellä olevasta 2 kohdasta huolimatta tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyynimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.
- a) Jotta tuoja saisi palautuksen polkumyynitullista, sen on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien loppullisten tullien määrän tai siitä, kun väliaikaisten tullien mukaisesti talletettujen määrien kantamista koskeva päätös tehtiin. Jäsenvaltiot toimittavat hakemuksen viipymättä komissiolle.
- b) Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos siihen sisältyy täsmälliset tiedot ilmoitettujen polkumyynitullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista yhteisöön sen viejän tai tuottajan osalta, johon tullessa sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä viejään tai kyseessä olevaan tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy välittämästä sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyynimarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.
- c) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai se voi päättää milloin tahansa aloittaa väliaikaisen tarkastelumenettelyn; tällaiseen tarkasteluun sovellet-

tavien säännösten mukaisesti vahvistettuja, tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään määrittämään, onko palautukseen perusteita ja missä määrin. Tullien takaisinmaksut on tavallisesti suoritettava vuoden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyynitullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna. Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa edellä mainitusta päätöksestä.

9. Siltä osin kuin olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten uudelleentarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa, ottaen huomioon tämän asetuksen 2 artiklan säännökset ja erityisesti sen 11 ja 12 kohdan sekä 17 artiklan säännökset.

10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komission on laskettava vientihinta vähentämättä maksettujen polkumyynitullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin yhteisössä.

12 artikla

1. Jos yhteisön teollisuus toimittaa riittävät tiedot siitä, että toimenpiteet eivät ole johtaneet jälleenmyyntihintojen tai myöhempien myyntihintojen muuttumiseen yhteisössä tai eivät ole muuttaneet niitä tarpeeksi, tutkimus voidaan kuulemisen jälkeen panna uudelleen vireille sen tarkastelunsa, onko toimenpiteellä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin.

2. Tämän artiklan mukaisen tutkimuksen yhteydessä viejille, tuojille ja yhteisön tuottajille on annettava mahdollisuus selvittää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta, ja jos päätetään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttamiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun haitan poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyymtimarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi. Jos katsotaan, että hintojen vakaus yhteisössä johtuu ennen toimenpiteiden käyttöön ottamista tai sen jälkeen tapahtuneesta vientihintojen

laskusta, polkumyymtimarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudessa tutkimuksessa ilmenee polkumyynnin voimistumista, neuvosto muuttaa yksinkertaisella enemmistöllä voimassa olevia toimenpiteitä komission ehdotuksesta uusien vientihintoja koskevien määritysten mukaisesti.

4. Edellä 5 ja 6 artiklan olennaisia säännöksiä sovelletaan kaikkiin tämän artiklan mukaisiin uudelleentarkasteluihin ottaen kuitenkin huomioon, että kyseessä oleva tarkastelu on suoritettava nopeutetusti ja että sen on tavallisesti oltava päättynyt kuuden kuukauden kuluessa uuden tutkimuksen vireillepanopäivästä.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan mukaisesti huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen tarkastelu, tuonin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla

Kiertäminen

1. Tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyynitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien kolmannesta maasta tulevaa tuontia, jos voimassa olevia toimenpiteitä kiertetään. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja on olemassa todisteita, että tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisten tuotteiden hintojen ja/tai määrien osalta, ja on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

2. Kokoonpanotoiminnan yhteisössä tai kolmannessa maassa katsotaan vaikuttavan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämiseen, jos:

- i) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, jossa sovelletaan toimenpiteitä,
- ii) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoon pantavan tuotteen osien kokonaisarvosta, paitsi jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista ja
- iii) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpanon tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti, jos hakemus sisältää riittävät todisteet 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Kun neuvoo-antavaa komiteaa on kuultu, tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla myös tulliviranomaiset velvoitetaan saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuudet. Komissio suorittaa tutkimuksen, mahdollisesti tulliviranomaisten avulla, ja tutkimus on päätettävä yhdeksässä kuukaudessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteitä, neuvosto ottaa ne käyttöön yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen on tehty pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen vastaavia menettelysääntöjä tutkimusten vireillepanosta ja kulusta.

4. Tuotteita ei pidä kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niihin saa soveltaa toimenpiteitä, jos ne on varustettu tulliviranomaisten todistuksella, jossa vahvistetaan, että tavaroiden tuonti ei ole kiertämistä. Nämä todistukset voidaan antaa tuojille kirjallisesta hakemuksesta niiden viranomaisten toimesta, jotka on tätä varten valtuutettu komission päätöksellä, kun neuvoo-antavaa komiteaa on kuultu tai neuvoston päätöksellä, jolla toimenpiteet otetaan käyttöön. Todistukset ovat voimassa niissä mainitun ajan ja niissä mainittujen edellytysten mukaisesti.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleistä voimassa olevien sääntöjen tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnitullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista. Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnitullit, taikka asetukset tai päätökset tutkimusten tai menettelyjen aloittamisesta tai päättämisestä julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenvedo

polkumyynnin ja haitan määrittäystä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Kaikissa tapauksissa osapuolille, joita asia tunnetusti koskee, lähetetään jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan sääntöjä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvin osin.

3. Erityisesti yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ olevan alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä koskevat erityiset säännökset voidaan hyväksyä tässä asetuksessa tai sen täytäntöönpanosääntöissä.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otetut toimenpiteet voidaan yhteisön edun mukaisesti, kun neuvoo-antavaa komiteaa on kuultu, väliaikaisesti lakkauttaa komission päätöksellä yhdeksäksi kuukaudeksi. Tätä lakkauttamista voidaan jatkaa uudella, enintään yhden vuoden jaksolla, jos neuvosto niin päättää yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta. Toimenpiteet voidaan väliaikaisesti lakkauttaa vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei lakkauttamisesta todennäköisesti aiheutuisi haittaa ja sillä edellytyksellä, että yhteisön teollisuudella on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa, kuulemisen jälkeen, alkaa uudelleen soveltaa, jos niiden lakkauttaminen ei ole perusteltua.

5. Neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan komissio voi velvoittaa tulliviranomaiset toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi, niin että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen yhteisön teollisuuden asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Kirjaaminen saadaan aikaan asetuksella, jossa määritellään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisveloitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltiot antavat kuukausittain komissiolle kerotuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.

15 artikla

Kuulemiset

1. Tässä asetuksessa säädetty kuuleminen järjestetään neuvoo-antavassa komiteassa, joka muodostuu kunkin

⁽¹⁾ EYVL N:o L 302, 19.10.1992, s. 1

jäsenvaltion edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Kuuleminen järjestetään välittömästi joko jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta ja joka tapauksessa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

2. Komitean kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Tämä toimittaa jäsenvaltiolle kaikki asiaa koskevat tiedot niin pian kuin mahdollista.

3. Kuuleminen voidaan tarvittaessa järjestää ainoastaan kirjallisesti; tässä tapauksessa komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille ja vahvistaa määräajan, jonka kuluessa nämä voivat antaa lausuntonsa tai pyytää suullista kuulemistä, jonka puheenjohtaja järjestää, sillä edellytyksellä että tämä suullinen kuuleminen voidaan suorittaa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.

4. Kuuleminen käsittää erityisesti:

- i) polkumyynnin olemassaolon ja menetelmät polkumyynnimarginaalin vahvistamiseksi,
- ii) haitan olemassaolon ja laajuuden,
- iii) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja haitan välisen syy-yhteyden,
- iv) toimenpiteet, jotka olosuhteet huomioon ottaen ovat aiheellisia polkumyynnistä aiheutuneen haitan estämiseksi tai korjaamiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt näiden toimenpiteiden toteuttamisesta.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, yhdistysten ja kaupallisten järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja haitasta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, tarkastuskäyntiä ei välttämättä tehdä.

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa, sillä edellytyksellä että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejämääräviranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.

3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toi-

mitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja saadut tiedot huomioon ottaen.

4. Tämän kohdan mukaisesti tehtävien tarkastusten aikana komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden edustajat, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Näytteenotto

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai toimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai toimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia näytteitä valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolien, tuotetyyppien tai toimintojen lopullinen valinta, joka on suoritettu näytteenottoa koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta näytteen valinnassa on ensisijaisesti kuultava asianomaisia osapuolia tai otettava huomioon niiden suostumus, sillä edellytyksellä, että osapuolet tekevät itsensä tunnetuksi ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava näyte.

3. Jos uudelleentarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyynnimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alunperin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen kohtuullisessa ajassa.

4. Jos on tehty päätös näytteenotosta ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä, siten että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi näyte. Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden näytteen valitsemiseksi, sovelletaan 18 artiklan olennaisia säännöksiä.

18 artikla

Yhteistyön puuttuminen

1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä, sillä edellytyksellä että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa ylimääräisiä maksuja ja kustannuksia.

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita käytettävissä olevia tietoja, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan oikeaan aikaan, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset vahvistetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseessä olevat todisteet tai tiedot on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat, perustuvat tämän artiklan 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistusta hintaluettelosta, virallisista tuontitilastoista ja tulliluettelosta, tai muilta osapuolilta, joita asia koskee, tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

6. Jos asianomainen osapuoli ei ole yhteistyössä tai on vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, tästä voi mainitulle osapuolelle aiheutua vähemmän suotuisa tilanne kuin jos se olisi ollut yhteistyössä.

19 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi, koska tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena ovat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisia.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisia toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvedoa. Tällaisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvedoa ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisia ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvedona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voida hylätä ilman tarkastelua.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joille tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita yhteisön viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin väitteiden perustelemiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten oikeudet edut, joita asia koskee, sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.

5. Neuvosto, komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat pidättäytyvät paljastamasta tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita ne toimittanut henkilö on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisia, ilman mainitun henkilön erityistä lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja, 15 artiklan mukaisesti järjestettyjä kuulemisia koskevia tietoja tai yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemissä sisäisiä asiakirjoja

ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joihin ne on pyydetty.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejamaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen päättämistä tai menettelyä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli otetaan käyttöön, niiden on oltava komissiolle viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.

21 artikla

Yhteisön etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, tässä asetuksessa olisi kaikkia etuja arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön teollisuuden sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa haitallisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja haitan perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustava yhdistys ja käyttäjä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat tehdä itsensä tunnetuksi ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynnitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluksi. Pyyntö hyväksytään, jos ne esitetään kirjallisesti 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan yhteisön edun osalta erityiset syyt kuulemiseen.

4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksiaan käyttöön otettujen väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta huomautukset otettaisiin huomioon, ne on toimitettava kuukauden kuluessa toimenpiteiden soveltamisesta, ja ne on, mahdollisesti asianmukaisina yhteenvedoina, toimitettava muille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoo-antavalle komitealle. Komission on otettava huomioon yhteenvedo komiteassa esitetyistä näkökannoista kaikissa 9 artiklan mukaisesti tehdyissä ehdotuksissa.

6. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joille lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tai neuvoston minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tässä artiklassa tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevydestä on olemassa konkreettisia todisteita.

22 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamista:

- i) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu yhteisön ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa,
- ii) yhteisön asetuksia maatalouden alalla eikä tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppamenettelystä 28 päivänä toukokuuta 1969 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1059/69⁽¹⁾, glukoosista ja laktoosista 29 päivänä lokakuuta 1975 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2730/75⁽²⁾ ja ovalbumiinin ja laktalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 lokakuuta 1975 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2783/75⁽³⁾. Tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuk-

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SEEHOFER

siin nähden sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät polkumyöntitullien soveltamisen,

- iii) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) mukaisen velvoitteiden vastaisia.

23 artikla

Olemassa olevan sääntelyn kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2423/88. Viittauksia mainittuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995. Sitä sovelletaan 1 päivän syyskuuta 1994 jälkeen aloitettujen uudelleentarkastelumenettelyjen yhteydessä suoritettuihin menettelyihin ja väliaikaisiin tutkimuksiin sekä lopullisiin tutkimuksiin, jotka suoritetaan sellaisten uudelleentarkastelumenettelyjen yhteydessä, joiden osalta ilmoitus toimenpiteiden välittömästä päättämisestä on julkaistu kyseisen päivän jälkeen. Edellä 5 artiklan 9 kohdan nojalla aloitettujen menettelyjen osalta viittauksia määräaikoihin kuitenkin sovelletaan ainoastaan tietystä sellaisesta päivästä alkaen, jonka komissio määrittää määräänemmistöllä hyväksyttävässä päätöksessään viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 1995 sen ehdotuksen perusteella, jonka komissio tekee neuvostolle heti, kun tarvittavat varat talousarviosta ovat käytettävissä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 141, 12.6.1969, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 20. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 222/88 (EYVL N:o L 28, 1.2.1988, s. 1)

⁽³⁾ EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 104. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 4001/87 (EYVL N:o L 377, 31.12.1987, s. 44)